

Az adventi készülék közben egy testvéri üzenet került a kezembe: „Az az istened, amivel, akivel telve vagy.” Jézus kortársainak, de főleg a vele vitába szállóknak, újra meg újra felmerülő kérdése vele kapcsolatban a származása: „Ki vagy hát te?” Hiába mondja: „én a fent levők közül vagyok... én nem vagyok ebből a világból való.” Végső állítása is csak a benne hinni akaróknak érv: Az Atya küldötte vagyok, „Aki küldött engem, velem van”. Ezzel beteljesítette Izajás próféta jövendölését a Megváltóról: „Az Emmánuel nevet adják neki, ami azt jelenti: „velünk az Isten”. (Iz 7,14). Ezt Máté evangéliuma is megismétli, amikor beszámol Jézus születésének körülményeiről. (Mt 1,23). Mária és József tudják személyének titkát, hogy a Gyermekek Isten Fia. 12 éves korában Jézus is rádöbben erre és megfogalmazza nekik: „Nem tudjátok, hogy nekem abban kell lennem, ami Atyámé?” (Lk 2,49). Nyilvános működése kezdetén ki is jelenti a názáreti zsinagógában, Izajást idézve: „Az Úr Lelke van rajtam, mivelhogy felkent engem...” (Lk 4,18). Küldetése végén pedig - Máté evangéliuma utolsó sorában – ezt ígéri tanítványainak: „Íme, én veletek vagyok mindennap a világ végéig.” (Mt 28,20). Velünk való léte - a mennybemenetele után - a Szentlélek bennük lakása által lesz tapasztalhatóvá, amint erről tanúságot tesz búcsúbeszédében: „Majd kérni fogom az Atyát és ő másik Bátorítót fog adni nektek, hogy az örökké veletek legyen: az Igazság Lelkét, aki... nálatok marad és bennetek lesz.” (Jn 14,17). Tehát a Szentlélekkel telítődve lesz egyre teljesebben a miénk a Szentháromság egy Isten. Amennyire betelünk Vele, annyira tud - szabad akaratunkat tiszteletben tartva – uralkodni rajtunk, felhasználni mulandó életüket Országá építésére. Csak az a kérdés, hogy én mennyire akarok telítődni Vele?

Várnai László, Balatonboglár